

Revalidem la delegada de personal de l'Escola Reina Elisenda

En aquesta escola concertada del grup educatiu Virolai la Intersindical ja hi teníem una delegada de personal, i en celebrar-se unes noves eleccions per renovar la representació dels treballadors, ha tornat a sortir escollida com la candidata més votada.

Llums i ombres de l'acord de la mesa negociadora d'educació concertada

Davant l'acord signat per USOC, UGT i CCOO amb les organitzacions patronals del sector, des de la Intersindical volem manifestar que:

- Celebrem que el PAS i els docents de batxillerat no concertat i del 0-3 integrat deixin enrere les taules salarials de 2021. Ara bé, si a l'octubre denunciàvem que els docents de nivells concertats continuarien perdent poder adquisitiu, l'augment del 3'5% per als docents de nivells no concertats i el PAS, que cobraran amb efectes retroactius de gener de 2022, va en la mateixa direcció.
- L'acord inclou, tot i que amb restriccions, la possibilitat de contractar docents d'FP sota la modalitat de contracte fix discontinu. Ens obligarà a mantenir-nos alerta perquè s'apliqui només als qui realitzin unitats formatives concretes, durant un màxim de tres mesos per curs, i perquè no superin en cap cas el 10% de la plantilla.
- Denunciem que l'acord obre la possibilitat d'aplicar el contracte fix discontinu a tot el personal no docent, mesura que en el cas del PAS és organitzativament innecessària, i que té com a única finalitat donar facilitats a la patronal perquè pugui aprofundir en la precarització del col·lectiu.

- Per contra, valorem positivament altres aspectes de l'acord, com la introducció al conveni de la figura del monitor, que es redueixi del 40% al 30% el límit de contractació temporal, o que els contractes de formació cobrin el total de les retribucions pròpies de la seva figura laboral.

Revalidem els 4 delegats a l'Escola Joan Pelegrí

L'Escola concertada Joan Pelegrí del barri barceloní d'Hostafrancs ja comptava amb 4 representants de la Intersindical, i en tornar-s'hi a celebrar eleccions la candidatura independentista la mateixa representació.

Obtenim una delegada a l'Escola Mestral

En aquesta escola concertada cooperativa de Sant Feliu de Llobregat la Intersindical s'hi presentava per primer cop. La nostra candidata ha estat escollida com la més votada, superant per més d'un 30% de vots al següent candidat més ben posicionat.

Assemblea Extraordinària d'Educació

La Intersindical Educació va celebrar el passat dissabte 17 de juny una Assemblea General telemàtica per tal de decidir les línies programàtiques i organitzatives que regiran la sectorial els propers dos anys. L'assemblea també va votar i escollir el nou òrgan executiu, format en primera instància per les secretaries d'Acció Sindical, Organització, Comunicació i Feminisme, i que serà completat per la secretaria de Concertada i la de Laborals.

L'òrgan esmentat haurà de vetllar perquè els documents aprovats es compleixin i el funcionament de la sectorial sigui òptim per tal que el missatge del sindicalisme nacional i de classe arribi amb nitidesa als diversos àmbits socials (comunitat educativa, institucional, societat, etc.). Així mateix, el nou òrgan executiu va mostrar el seu agraïment als membres del secretariat sortint per la seva dedicació i implicació en moments importants, als delegats i delegades que han treballat a la sectorial per la tasca que han dut a terme, a l'afiliació per l'assistència a l'assemblea, així com als tres membres de la mesa la feina per vehicular-la.

Amb aquesta nova etapa, i després dels processos electorals que s'han dut a terme, la Intersindical Educació es reorganitza i es prepara per continuar lluitant, també al món de l'educació, amb tots i totes!

El Departament d'Educació, un cop més, improvisa un avançament escolar fruit de la manca de reflexió i de consens amb el Consell Escolar, sindicats i famílies

El Departament d'Educació, un cop més, improvisa un avançament del calendari escolar que començarà el proper 6 de setembre a infantil, primària i secundària obligatòria. Aquesta modificació ha estat caracteritzada per la manca de reflexió i de consens amb el Consell Escolar, sindicats i famílies.

La Intersindical ens oposem frontalment a aquesta manera de fer d'un Departament que només té en consideració allò que li dicta la Fundació Bofill en comptes d'escoltar la comunitat educativa i atendre les veritables necessitats tant de l'alumnat com dels professionals de l'educació. Són molts els arguments que ens porten a rebutjar unes polítiques educatives que responen purament a interessos marquetinians, més propis d'un govern neoliberal que no pas d'un d'esquerres.

Els darrers cursos hem pogut veure com, a causa del canvi climàtic, els termòmetres s'enfilaven molt per sobre del que està permès. Recordem que la normativa reguladora, RD 486/1997, estableix que la temperatura a les aules ha d'oscil·lar entre els 17 i els 27 graus. Els passats mesos de maig, juny i setembre es van registrar centenars de casos de lipotímies i cops de calor entre els professionals dels centres i l'alumnat.

Estudis recents demostren que, any rere any, els mesos de calor aniran a més. I què fa el departament, davant d'aquestes evidències? No escoltar i continuar endavant amb el seu pla. Això sí, instal·larà quatre ventiladors i aparells d'aire condicionat als espais comuns d'alguns centres educatius. Què pretén, que s'anxovi tot l'alumnat dins la sala climatitzada que tindrà l'escola afortunada?

Però no només ens hi oposem per qüestions de benestar climàtic; els nostres arguments van més enllà. El fet d'avançar el calendari té altres implicacions que acaben perjudicant l'alumnat: ens referim a la manca de planificació del curs. Les primeres setmanes del mes de setembre han de servir perquè els docents puguin incorporar-se al centre de treball, planificar cursos, preparar materials, fer reunions de traspàs entre centres, entre tutors/es, elaborar programacions, fer grups de tutories, entre d'altres moltes tasques burocràtiques que ens permetran rebre l'alumnat en bones condicions.

La imposició d'aquest inici abrupte acaba sent un perjudici per a l'alumnat que s'arrossega al llarg de tot el curs. En moltes ocasions no sabem quants alumnes tindrem fins al mes de setembre. La preparació que es fa per un grup d'alumnes varia molt respecte la que es pot fer per a una agrupació diferent. Això, en el supòsit que realment es pretengui posar l'alumnat al centre, tal com promulguen els ideòlegs del Departament.

Continuem amb més raons per mostrar la nostra disconformitat. Catalunya és un dels països on es fan més hores lectives de tota la UE. Quina raó pot haver-hi per justificar aquest augment d'hores, si no és per la necessitat de concebre els centres educatius com aparcaments, i així promoure una millor disponibilitat de les famílies als seus llocs de feina? En efecte, no només és una falta de respecte cap als professionals de l'educació, sinó també cap als infants i joves, que haurien de gaudir de més temps en família. Per reforçar aquest argument, només cal fer una ullada als nous

currículums, però això ja són figures d'un altre paner.

El Departament, en la ja infame campanya de màrqueting en què defensava l'avançament del calendari a ritme de rèquiem, anunciava que la mesura comportava "transformació pedagògica, feminisme, conciliació i millora educativa". Bé, la transformació pedagògica l'està aconseguint: els resultats de l'alumnat català són cada cop pitjors, es miri per on es miri. Això és incompatible amb la millora educativa, llevat que millorar vulgui dir passar més dies a l'escola.

Sobre la conciliació, pensem que cal una conciliació familiar, no una conciliació laboral. És a dir, la classe treballadora d'aquest país ens mereixem l'oportunitat de treballar menys hores per poder criar els nostres fills, en lloc d'unes escoles sempre obertes on puguem aparcar la canalla i així ser lliures per treballar fins a l'extenuació.

Per últim, el Departament es llueix quan defensa que es tracta d'una mesura feminista. Ho fa perquè creu que la responsabilitat de cuidar la canalla ha de recaure sobre les dones. Per tant, si les alliberen d'aquesta càrrega durant uns dies, són uns campions feministes. La visió retrògrada que té aquest Departament del nostre model de societat ens sembla totalment reprovable.

De tot plegat només en podem concloure que el Departament d'Educació, lluny de vetllar pel benestar de la ciutadania com un bon servidor públic, no té cap interès per les necessitats de l'alumnat i les famílies, ni pels i les professionals de l'educació. Cal preguntar-se, en conseqüència, quins són els seus interessos.

15 de juny de 2023

L'ADÉU DE CAMBRAY, UNA OPORTUNITAT PER AL DIÀLEG SOCIAL

La Intersindical Educació celebrem la destitució com a conseller d'Educació de Josep González Cambray, conegut els darrers anys per la seva escassa voluntat de diàleg amb els agents socials implicats en el món de l'educació. El tarannà autoritari del conseller i les errades de gestió de l'equip que l'ha acompanyat queden reflectits en els nombrosos conflictes en els quals s'ha vist immers el Departament, alguns dels quals recollim en el següent decàleg de despropòsits.

1) **L'avançament del calendari escolar**, que va ser decidit de manera unilateral per part del Departament, sense cap negociació prèvia i retallant uns dies de preparació del curs escolar que són

molt necessaris per encarar-lo com pertoca. La idea de fons d'aquesta mesura ("els docents tenen massa dies no lectius durant el curs") no té en compte el funcionament real dels centres educatius, i té un rerefons clarament demagògic que pretén posar l'opinió pública en contra dels docents.

2) L'esbombament de **decisiones importants a través dels mitjans de comunicació**, en lloc de propiciar negociacions multilaterals a les meses de negociació col·lectives i altres fòrums amb representativitat dins del sector. Especialment greu és el **desmantellament de les funcions del Consell Escolar**, òrgan que reuneix diversos estaments de la comunitat educativa del país, i que ha passat de ser un òrgan amb capacitat consultiva i prescriptiva a tenir un rol merament informatiu, gairebé decoratiu.

3) La **supeditació constant als preceptes teòrics suposadament innovadors d'entitats com la Fundació Bofill o Escola Nova 21**, que no només estan integrades per persones amb un escàs coneixement pel que fa a la gestió d'aula, sinó que, per a més inri, estan finançades per empreses de capital privat que, en algun cas, fins i tot inverteixen en la indústria armamentística.

4) Un **procés d'estabilització del personal interí en frau de llei a través del Concurs de Mèrits caòtic**, infradotat (segons els nostres càlculs, s'haurien pogut treure a concurs fins a 15 mil places) i farcit d'errades que han afegit incertesa i malestar als aspirants.

5) Uns **nomenaments del personal laboral d'educació plens d'incidències** a inici de curs, i que han acabat amb unes oposicions subcontractades a una empresa monolingüe de Madrid que han estat un desastre organitzatiu i que han acabat amb un rescabament econòmic dels aspirants a través de l'erari públic, amb la malversació de recursos que això suposa. No es pot oblidar la importància del personal laboral, atès que és en part l'encarregat de fer efectiva la inclusió - regulada via decret- als centres educatius. Cal més personal d'atenció educativa al nostre sistema educatiu, i amb unes millors condicions laborals.

6) **Incompliment de la Llei d'Educació de Catalunya**, que estableix que cal **homologar les condicions laborals dels docents del sistema concertat amb les dels docents del sistema públic**. De fet, la diferència s'ha eixamplat, i des del gener d'enguany els docents de la concertada fan un 33% més d'hores lectives a secundària i un 9% més a primària. També queda pendent la necessària **integració del PAS al pagament delegat**.

7) Malgrat alguna iniciativa com el Pla d'Impuls a la Llengua Catalana, el Departament no ha donat el suport esperable a les desenes de centres afectats per la sentència del mínim del 25% de castellà, i **no ha garantit el compliment dels Projectes Lingüístics de centre i la vehicularitat de la llengua catalana als centres educatius**. La formació dels docents en metodologia immersiva s'ha de sistematitzar a l'etapa universitària i la inspecció educativa ha de garantir (com garanteix tantes altres qüestions) les normes de convivència i els consensos lingüístics de què s'ha dotat la societat catalana.

8) **Imposició dels nous currículums escolars**, de gran impacte en el sistema escolar i amb un diàleg nul amb els agents de la comunitat educativa.

9) **Gestió erràtica de la borsa de docents i manca de cobertura de les substitucions**, cosa que ha provocat que hi hagi alumnes de segon de Batxillerat que no es poden presentar a la Selectivitat en algunes matèries pel fet de no haver tingut professors durant el curs.

10) **No s'ha publicat la llista definitiva d'admesos per al concurs d'oposició extraordinari** que comença aquest 30 de juny, amb la consegüent incertesa i angoixa que sembla un *bis* de la que molts docents van viure durant el Concurs de Mèrits.

Per tot això, i per altres punts que no desenvolupem, esperem que la nova consellera, Anna Simó, sigui conscient dels errors que ha comès el seu predecessor, i li desitgem encerts i voluntat d'assolir consensos amplis. En el marc del diàleg social i la lluita per una educació millor per al nostre país, ens hi trobareu sens falta.

Intersindical Educació, 12 de juny del 2023